

ПЛЕВЕНСКИ ГЛАСЪ

СЕДМИЧЕНЪ ПОЛИТИКО-ЛИТЕРАТУРЕНЪ ВѢСНИКЪ.

Редакторъ: Г. М. Георгиевъ.

Въ „Плевенски Гласъ“ ще излиза всяка събота. Абонаментъ за година 8 лева, за половина 4 лева. За въ странство 10 лева. Правителствени и частни обявления на всяка дума по 3 ст. за едно обнародование. На първа страница на дума по 10 ст. Нариси за публикуване обявления и други се предават въ Печатницата на Бр. Ст. Бояджиеви, а абонамента въ редакцията. Писма, дописки, книги, вѣстници и пр., се испращат до администрацията на вѣстника въ г. Плевенъ. Писма и дописки неосвободени не се приематъ. Ръкописи се връщатъ, ако бъдатъ платени. Обявленията на г. Приставатъ по 2 ст. на дума.—Единъ брой 20 ст.

**Тронното Слово
на
Негово Царско Височество.**

ТЕЛЕГРАММА.

Днес въ 3 ч. Н. Ц. В. Князътъ тържествено откри 2 сесия на 9 обикновено народно събрание съ слѣдъ.

Господа Нар. Прѣставители,

Винаги ми е било особено приятно да се намѣра между прѣставителите на народа и съ искр. задоволствие и радостъ ви приветствувамъ и този пътъ съ „Добре дошли“.

Господа прѣставители,

Прѣвъ текущата година се испълниха десетъ години отъ какъ по Божието опредѣление и Народната Воля ми се връчиха Съединитъ на отечеството. Празнуването на това историчес. събитие съ таковъ единодушие и сърдечностъ отъ възлюбленния ми народъ ме убеди още единъ пътъ въ твърдостта на връзките, които съединяватъ династията съ народа. Не осоримитъ успѣхи, които България е направила въ държавни обществен и икономически си живогъ давахъ въ моите очи още по голѣма цѣна на този празникъ и днес като се виждамъ окръженъ отъ народните избранници азъ счита съ свой първи дѣлъ да изразя прѣдъ „Васъ, господа народни прѣставители, своята благодарностъ, за чувствата на прѣданостъ и вѣроностъ къмъ прѣстола Ми, които отъ всичките краища на отечеството Ми бѣха исказани по този поводъ и които за менъ сѫ най-драгоцѣнниятъ залогъ за свѣтлото бѫдеще на Отечеството Ни.“

Рѣдътъ и тишината, при които бѣха извѣршени тая година изборите за окр. съѣтници въ княжеството, голѣмото участие въ тѣхъ на избиратели свидѣтелствува, че политическата зрѣлостъ и съзнателното испълнение на правата и длѣжностите сѫ направили у насъ голѣмъ напрѣдъкъ.

Господа прѣставители,

Посѣщанията, които прѣвъ тази година имахъ приятия случай да направя на приятелските Намъ дворове и приемътъ, който срѣщахъ у тѣхъ, Ми дадоха възможностъ да се ползвамъ съ уважението на външни миръ благодарение на мѣдрото и лоялно повѣдение на Моето правителство, въ нашите международни сношения. Сърдечниятъ приемъ, който ми се направи това лѣто отъ Негово Велич. Ромжински Кралъ, дава една нова сила на традиционните приятелски връзки, които съединяватъ двата съсѣдни народа. Търговските договори и конвенции, имащи за цѣль на сърдченето и развишилието на нашата индустриялна търговия, които Моето правителство презъ течението на годината е сключило съ правителствата на другите държави, сѫ едно потвърждение на добрите и приятелски къмъ Насъ отношения на тия държави.

Откриването на Тѣр. Агенства въ турската империя и започнатите прѣговори съ императорското сюзеренно правителство, за сключване на търговски договоръ ми дава пълна надежда, че Нашите приятелски връзки съ сюзеренния дворецъ благотворно ще се отразятъ и върху Нашите икономически интереси.

Г-да Н. Прѣставители.

Въ своите грижи да се направятъ възможните подобрения въ разните клонове на държавното управление, Моето правителство ще ви представи на разглеждане и одобрение между друго: склучените съ чуждите държави търговски договори и конвенции, законоопроекти: за земедѣлското образование, за изобретението за ускореното производство, за давността, за аптеките и бюджета за приходите и расходите на държавата за 1898 г. напълно уравновесенъ.

Не се съмнявамъ, че съ патриотизма който ви отличава, все при испълнението на вашата задача ще употребите всички старания опитностъ за да отговорите на очакванията, които отечеството и короната ви възлагатъ, като призовавамъ Божието Благословение върху Вашите трудове и начинания обявявамъ 2-та редовна сесия на 9-то Обикн. Нар. Събрание за открита.

„Да живѣе България!“

Фердинандъ.

Д-ръ Прѣлезовъ

Приема болни отъ 1—4 часа послѣ обѣдъ, въ Новостроената къща на Фелдшера Г. Моневъ. (Надъ Телеграфо-пощенската станция). **Бѣдните бѣзплатно.** 3—3

Извѣстие.

Дава се подъ наемъ една къща на главната Александровска улица, близо при църквата, състояща се отъ четири стаи и кухня. За споразумение въ канцелариите на Дружеството Сила.

Ганка П. Дървова

и
Антонъ Петковъ

ще се венчаятъ въ Габрово на 19 Октомври 1897 год.

Полковникъ Д. Фиковъ, съобщава, че на именниятъ си денъ 26 Октомври (Димитровъ денъ) не ще приема посѣщения.

Подполковникъ Д. Мариновъ извѣстява, че на 26 Октомври именниятъ му денъ, не ще приема посѣтители. —

ВАЖНО! ВАЖНО! ВАЖНО!

Русенски Модни Магазинъ

О Гу Паризиенъ

на

Н. Грапперъ

Извѣстява, че слѣдъ 4—5 дни ще пристигнатъ въ градътъ Плевенъ голѣмъ изборъ на дамски, дѣвически и дѣтински шапки отъ най-най-послѣдната мода.

1—2

Плевенъ, 18 Октомври 1897 година.

Какво искатъ Ромжните отъ настъ?

Насъ може да ни обвиняватъ въ шовинизъ, колкото искатъ и срѣби ромжни, но онова, което е наше, което е право, ние не желаеме и не ще допустнеме, да ни го зематъ нито да се тѣпче. Българинътъ егъдалъ съ най-голѣмо хладнокрѣвие къмъ съсѣдните си провокации, къмъ онѣзи нахалини дѣйствия, особено въ послѣдните години, на нашите ромжински съсѣди, щото само онази дебела българска кожа, която е опхвала цѣли петстотини години турская яремъ е могла да го тѣрпи. Но не стига теглилото, което сме патили отъ турцитъ толкова столѣтия, не ни стига и онова българско теглило, което ни висѣше на вратътъ нѣколко години подъ прѣдлогъ на патриотизъ и защита на българската свобода, ами като корона на всичко това, дойдоха и отвѣдуна вскиятъ на братия ромжнитъ, да ни пакостятъ, да ни завиждатъ, да се отнасятъ къмъ насъ така, както къмъ единъ не вѣчъ съсѣденъ народъ, а като че нѣкое азиатско племе, завоювано отъ свободолюбивата Англия. Само този, който не е прочиталъ ромжински вѣстници, като Адеварулъ, Дрептатеа и други, ако и официозни, само този, казваме, може да не вѣрва мнѣнието, което ромжинското общество си било съставило за насъ—българитъ. Въ лицето на ромжинската преса, българския народъ не заслужава никва свобода, незаслужава пролѣната отъ ромжните кръвь, а трѣбало да стоиме подъ ногото на турцитъ, които бил много по вѣспитанъ и по интелигентенъ и добродушенъ народъ, който заслужава всѣка защита отъ културна Европа! Това сѫ всекидневните псувни, които се сипятъ по адресъ на всичко, що е българско, на всичко, което иска да си запази онова, което богъ му е далъ. Нашите съсѣди, казваме отъ нѣколко години, като че ги дяволъ надува, да опитняватъ националността ни. Тѣ не сѫ вече онѣзи братя ромжни, които ни глѣдаха като дѣйствителни братя и съсѣди, тѣ днесъ ни желаятъ злато. Ромжинската интелигенция, която прѣди двадесетъ години ни оплакваше, спомагаше

въ скърбите, прѣхранваше нашите хашлаци, днесъ тази интелигенция като че да се е изродила. Въ тѣхното лице, българина е должно същество, въ тѣхната земя българина трѣбова да си крие бащиното име, да мѣлчи и не говори на майчиния си езикъ, той българина не може и да учи на майчиния си езикъ! Всичко това се вѣрши въ свободна ромжия и въ страна, която е населена повече отъ българи, която е била много по свободна въ турско отъ колкото днесъ. Добруджа, това е темата на всѣкъ ромжински вѣстникъ, и всички безъ разлика сѫ се опълчили срѣчу нашите братя българи, които сѫ давали и даватъ толкова доказателства на българизъ. Подъ водителството на чиновнически дами на префекти и субпрефекти, сѫ се образували въ Добруджа лиги да порумянчватъ нашите братя, да преслѣдватъ толкова жестоко българитъ, колкото никадъ не се преслѣдватъ и най-отчаенитъ елементи. При такива жестоки и несправедливи гонения, вършени отъ нашите съсѣди надъ беззащитните си подданици, може ли да отчакватъ ромжните отъ насъ било и отъ нашето правителство уважение, което се изисква отъ съсѣдните задължения. Ако би се допустнало, че ние, пресесата, и нашето общество, че трѣбова да мѣлчиме, всѣкъ е въ правото да каже, че ние заслужаваме гонението, което власитъ ни вършатъ. Не, и не трѣбва да се замѣлчава, защото ще е срамно, да оставиме така безъ запита едини наши братя въ Добруджа, които се третиратъ като безправни животни. Ние мислим, че е вѣрме, щото нашите съсѣди, които иматъ притенция на културенъ народъ, да прѣстанатъ съ тѣзи гонения, да иматъ прѣдъ видъ братята си въ Трансильвания, какъ се глѣда отъ ромжните на маджарски преслѣдвания. Нашето правителство, мислим, ще направи една длѣжностъ къмъ народа си, ако укаже на Ромжия, че и тѣ ромжните иматъ у насъ едноплеменници, и съ тѣхъ може да се постъпи така вулгарно и то много незаметно, защото най-простата масса у насъ сѫ покрай дунавските власи, които никадъ не сѫ си обраузвали отдѣлна община и които никой не преслѣдва, а напротивъ спомага имъ се по вече отъ колкото се слѣдва. —

Нашите съсѣди ромжните, които бѣха най-добрия народъ, види се, да сѫ земали примѣръ отъ срѣбътъ. И тѣ днесъ иматъ притенция за Македония, като указватъ на срѣби и българи, че въ Македония има такива, а биле чисто ромжинци, защото види се има нѣколко цинцарски села, които едвали броятъ до 50 хиляди всичко, и които ставатъ такива, въ каквато срѣда се заселватъ. Цинцаритъ въ Македония, биле ромжни, защото не си разбираятъ отъ язика. Когато ромжните достигнаха до това дередже да наричатъ Македония майка на ромжния, може читателя да си прѣстави на кадъ сѫ тръгнали ромжинските вѣтрове. Нашите съсѣди—ромжните, ако и по силни днесъ отъ настъ и наредени сѫ, тѣ не трѣбова да се самооболзватъ въ нищо, тѣ не трѣбова да разгорещяватъ умразата на добритъ си съсѣди, тѣ не трѣбова да се бръкатъ въ работи, които не сѫ си по тѣхната сила, и не сѫ въ правото си. Тѣ, власитъ, трѣбова да зематъ прѣдъ видъ, че се намиратъ окръжени отъ една велика и двѣ малки славянски държави и пай сѣтня отъ една Австраия и всички тѣзи безъ сила всѣкога твърдѣ спокойно могатъ ги смаза безъ да може имъ помогне онзи шовенизъ, който сѫ е разлюлялъ отъ Добруджа. Насъ ни просто възмущаваха писмата, които тѣзи дни получихме отъ Букурешть, отъ наши приятели,

които ни рассказват историите, вършени отъ административните власти, върху български церкви, върху училища, всичко искатъ да поромжчоватъ. Доброджа не съз управлява по ромънски закони а съ кнутове.... Повтаряме, че нашето правителство тръбова да помогне на тъзи братя и ако Ромъния не вземе въ внимание, да отплати съ същата мърка. Нека затвори всички ромънски училища въ нашата страна, да изгони поповете имъ и по този начинъ да се запуштъ устата на ромънските шовинисти. Това ще биде чисто по Евангелски: „съ каквато мърка ти мърятъ съ такава и ти мъри“. —

Пакъ по опълченските работи.

„Споредъ положителни свидѣния изъ София, опълченско—поборнически въпросъ въ поелъдно връмъ е настѫпилъ въ такъвъ фазисъ, който по своята важност и голъмъ интересъ заслужва да се прѣдаде на интересуващи се опълченци и поборници:

Каждъ края на мин. мѣсецъ Августъ, въ извѣнрѣдно засѣдане на софийското опълченско дружество се избрали комисия отъ Г. г. Стоянъ Заимовъ, Х. Каракостояновъ, А. Хитовъ и П. Табаковъ, която да събере материалъ и подгответи за къмъ 25 годишнината отъ шипченското сражение *Историята на Българското Опълчение*. Двама отъ членовитъ на комисията, именно С. Заимовъ и Х. Каракостояновъ съз се прѣдставили на 13 и 17 числа на Септемврий на г.-да министриятъ К. Стоиловъ и Ивановъ по тоя въпросъ, отъ които съз били приети много любезно и било имъ обѣщано, че въпросъ ще се разисква връзъ основъ заявлениято на прѣдсѣдателя на софийското дружество отъ 11 Януари 1897 г., № 8, по тоя предметъ—въ министерски съвѣтъ и че ще се прѣдвиди въ бюджета на военното министерство специална сума, която да служи за тая цѣль.

При това, на 21 Септемврий сѫщото опълченско дружество избрало комисия отъ С. Заимовъ, П. Табаковъ, М. Манчевъ, Л. Стояновъ и Каршовски, която да прѣгледа сегашниятъ законъ на опълченците и да състави проектъ за него-вото измѣнение и допълнение, който проектъ да прѣдстави на 28 сѫщия мѣсецъ въ извѣнредното общо засѣдане на дружеството на разискване и обсѫждане. На тоя въпросъ дружеството било рѣшило да посѣти нѣколко извѣнредни засѣдания, които да състоятъ прѣзъ недѣлните дни на месеците Септемврий и Октомврий до отварянието на народното събрание. Този проектъ, съмѣдъ като биде готовъ, прѣдполагало се (това непременно прѣбва да стане. Ред.), да се испрати по единъ екземпляръ отъ него до всичките други дружества въ България да го прѣглѣдатъ и испратятъ по единъ делегатъ въ София, та заедно съ софийските да се явятъ и прѣдставятъ окончателно одобрени и приети проектъ на г.-на Министра Прѣзидента, Д-ръ К. Стоилова и на

г-на Прѣдсѣдателя на Народното Събрание, г-на Д-ръ Янкулова съ молба да се взематъ опълченските желания въ внимание, за да се измѣни закона въ съответствието съмѣль.

Когато провинциалните делегати бѫдатъ въ София, между друго, ще прѣгледатъ и приематъ единъ общъ уставъ, по който да се ръководатъ и управляватъ всичките опълченски дружества, както и да установятъ программа за взаимно дѣйствие и подпомагане.

Освѣнъ казанното, софийското дружество е избрало и комисия, която да обмисли въпроса за издаване единъ вѣстникъ, който да се занимава съ опълченските дѣла.

Ний като похваливаме благородната инициатива на софийските опълченци за уреждане ви-сящите опълченски въпроси и подобрене участъта на тѣхните събрания, напълно одобряваме взетите отъ тѣхъ по предмета рѣшения, които се отнасятъ по въпроси отъ такава важност за опълченците, защо тѣ трѣбва да слѣдятъ съ живо внимание за тѣхното обсѫждане и рѣшение и да дѣйствуватъ чрѣзъ своите народни прѣдставители за узаконение на приготвляемите проекти, насочени за облѣгчение на тѣхната сѫдбина.

За да се осъществятъ тия добри намѣрения и желания на софийските опълченци, независимо отъ всичко друго, ще трѣбва провинциалните опълченски дружества още отъ сега да зематъ мѣрки за приготвление и испращане на делегати за казаната цѣль въ София, та когато се покаятъ да бѫдатъ готови за тръгване.

Понеже навредъ изъ княжеството още не съз съставени опълченски дружества, то желателно е веднага да се съставятъ такива дѣло нѣма, та и тѣ да зематъ участие въ прѣдстоящето разрѣщение на толкова важните и отъ голъмъ интересъ за опълченците и тѣхното положение въпроси“.

Горната статия заемаме отъ в. „Дун. Извѣстия“. Ние напълно сподѣляме вгледовете на нашия събрътъ, относително единодушното дѣйствие на всички опълченци живущи въ София или другадѣ, заедно съ настоятелството на софийското дружество. Само задружното ходатайство може да убѣди всѣкоиго, че старите опълченци, още съставляватъ една сплетена и солидарна масса, коквато съз били при освобождение на отечеството. Днешното правителство, което несравнено подобри положението на опълченците върваме, че ще поглѣдне пакъ така добре. Че има много несправедливости допущани отъ сегашния законъ, това не отричаме. Едно нѣщо, което ще направи добре соф. дружество, е да прати предварително проекта си до дружествата, за да се иска единодушно дѣйствие. Нашето тукъ опълченско дружество, както се учиме напълно сподѣля вгледовете на софийското и ще направи надлѣжната постъпка, кога се поднася проекта прѣдъ г. министра нар. прѣдставители, съзнаватъ заслугите на опълченците, нѣ ще възнаградятъ всички споредъ заслугите. Б. Р.

такава, не е рачила да направи себеси жертва при подобенъ припадъкъ, за това счела за добре да ся подчини на Вашите съвети, и Вашата помощъ, за което Ви моля влезте, и сами сѫдете.

Съ тѣзи думи тя ввела Доктора въ стаята на болната, тамъ било толкова тѣмно щото Доктора изъ начало нищо не е можалъ да види, освѣнъ лѣжаща фигура, която почтително ся на-дигнала отъ леглото при неговото появяване.

Когато и Г-жа Ф. открила завѣсата на прозореца, той видѣлъ, млада жена, красива, лѣжи въ постеля съ распуснати коси, трѣскаво загорѣщено въ тревожно положение.

Берто, дѣте мое, викнала я старата дама, като ся тихо приближила къмъ нея, доктора дошелъ.—

Съ дѣлбока болѣзньена въздишка, болната ся понеинала, и вторачила къмъ доктора боязливия си поглѣдъ.—

Посъземи ся Берто. Успокоила я майка ѹ, непомниш ли, че азъ ти ся бѣхъ обѣщала да провода за доктора О? Той е дошелъ.—

Можете ли ми помогна? Пришепнала болната, като отмѣтнала съ ржката си коситъ надъ главата си.—

Силно ли Ви боли главата? Тихо я запита доктора?

Ужасно! Отговорила тя. Доктора поставилъ пресенъ ладонъ връхъ распленото чело на болната, а съ другата си ржка опиталъ у нея пулсътъ, това нѣщо като кога, че

Хроника.

* * Погрѣшно сме съобщили че Г. Г. Ватовъ е зель участие при съставление родословия Клубъ. Указва се, че нашия бившъ съмислинникъ Коста Ватовъ били го избрали за кассиеръ. Желаеме всичките дюнмета да се пристединятъ къмъ тази партия.

* * Стамболовата либерална партия е изгубила едно село отъ нашата околия, с. Николаево, Ив. Мойновъ, съставилъ бюро въ полза на родослововата партия: Неразбъръшъ.—

* * Грамотнитъ редактори около Едитъ, ни се сърдятъ, когато имъ посочваме нѣкой не-простителни дѣйствия вършени чрѣзъ писаритъ на приставитъ съ обявленията. Можатъ колкото щажъ да защищаватъ, но факта си е фактъ, защото имаме рѣдъ доказателства, За свидѣние на кундуражитъ, че много ще се прозяватъ още до като видятъ вѣстника ни спрянъ.

* * **Народнитъ** представители Г. г. Д. Стояновъ и К. Михайлова, заминаха на 15 т. м. въ София, заедно съ Г.-Орѣховския народенъ прѣдставител Г. Церовски.

* * **Нови** злоупотрѣблени се открили вършени въ постоянната комисия, отъ бившия касиеръ Хар. Каравановъ. Милостъта му задържалъ у себя си още отъ години пари, които събирилъ по листове и то отъ разсилнитъ. Имало още и други, кога събреме свидѣния, ще ги съобщиме за знание на г. редактора на в. „Едитъ“, който най-краснорѣчиво замѣлчава тая му братовска аферка. —

* * **Сѫщо** ни съобщаватъ и за бившия членъ-секретарь отъ Постоянната комисия, Цоню Цонювъ, този Г-нъ, това лѣто, земалъ отъ окръжните кантонери да му работятъ бента на водѣница.

* * Съобщаватъ ни че градския дѣржавенъ бирникъ Дилковъ и нѣкои отъ финансовитъ пристави се отнасяли доста грубо съ данъкоплатците, които се явявали да си плащатъ даждията, даже позволявали си да ги оскѣрбяватъ и да ги третитъ като че имъ се господари, които спорѣдъ закона тѣ се длѣжни да се отнасятъ съ всѣкоиго вежливо, та да не предизвикватъ данъкоплатците да негодуватъ противъ тѣхъ.

Изѣдникъ-лихваръ. Съобщаватъ ни отъ гр. Илѣвенъ, че тамъ имало нѣщо си Недко Бановъ, специалната работа на когото била правене фалшиви записи и полици, обикновено за умрѣли и неграмотни хора и мнимитъ си пари получавалъ отъ тѣхните наследници, чрѣзъ сѫдиищата. Сега за сега имало отъ него заведени въ разните сѫдиища около 3000 дѣла, и то все за взаимодавство, мѣжду които имало и едно такова, гдѣто записътъ му билъ направенъ цѣли въ мѣсецъ слѣдъ смъртта на мнимия дѣлъникъ. Види се, че това дѣло е дало поводъ на прокурора при тамошния сѫдъ да направи, заедно съ сѫдебния слѣдователъ, една ревизия на кассата му въ която се намѣрили разни записи на пощената

на минута ѹ успокоило, но отъ друга страна тя скочила и извикала:

Докторе, докторе, неможете ли ми да нѣщо таково, чрѣзъ което да могъ да стана на краката си, у мене има работа неотложна, нуждата ме заставлява сега още да тръгна, а мене мя непушишъ, азъ сѫмъ длѣжна да ида!

Майка ѹ се стараеше да я успокой, но болната толкова повече се тревожеше.

Ти си ма задържала цѣла недѣля подъ разни обѣщания, съ распаленность казала тя. Ти знаешъ, че ми е нуждно да ида, отъ което по много зависи, отъ колкото моя животъ.

Тукъ доктора ся намѣсила, и ѹ обѣщала, че скоро ѹ възвѣрне здравието ѹ, ако само тя отъ своя страна би се удържала тихо, и би се постарала да заспи.—

Болната съ поглѣдъ на неизразима благодарност обѣщала му, че ѹ ще го слуша.

Тогава доктора ѹ предписалъ прохладително питие, и заръчалъ да ѹ мократъ лицето съ прѣсна студена вода, като ѹ обѣщала, че слѣдующия денъ пакъ ѹ съяви, обявила ѹ при това, че се надѣва да я намѣри поправена. — Майката, която го испращала до готварницата, той ѹ пакъ заръчалъ, че нетрѣба да я тревожи много, защото случая не е отъ опаснитетъ:

Треска е казалъ той както ми се вижда отъ скорошно послѣдствие, нежели отъ причинено възбуждание, дръжте болната въ съвѣршено спокойствие, и въ особенность не я раздражавай-

ПОДЛИСТНИКЪ

Чудесно лѣкарство.

Слушалъ съмъ отъ единъ старъ мой приятелъ, че въ една студена зимна вечеръ докторъ О, въ Брюксель, като се връщаше въ дома си отъ визити, намѣрилъ на масата въ своя кабинетъ писмо, съ слѣдующето съдѣржание:

Г-джа Ф. моли доктора О. колкото бѫде възможно по скоро, да заповѣда въ хотелъ „Виктория“, гдѣто ѹ пристигне Г-джа, която крайно ся нуждае отъ неговата помощъ.

Такъвътъ довѣрие отъ страна на пристигащи непознати лица, било достатъчно да възбуди съчувствие у Доктора да не дочака да послѣда второ приглашение, той сѫщия часъ ся отправилъ, като исходилъ доволно голъмъ растояние, по покрититъ съ снѣгъ улици, най-сътне явилъ ся въ хотелъ „Виктория“.

Когато той си казалъ името на вратаря, завели го въ стаята № 47. Гдѣто го приела изящно облечена дама съ средна възрастъ, която като му обяснила, че писмото било нейно, съобщила му, че дещеря ѹ внезапно заболѣла, и че тя се боя да не би да пристоятъ по вече отъ колкото тя начертавала.

Дещеря ми, както ми ся вижда, трѣба да има перво въспаление продължила тя. Тя е много раздражителна, вслѣдствие печални съмѣни обстоятелства. Веднѣжъ тя са почувствува-

та сума 300.000 лева. Както се научаваме, властта поставила точка на тая безбожна експлоатация на селенитъ отъ този своего рода кредитъ.

Изъ Т. В.

Б. Р. Дали има толкова дѣла Н. Б. въ сѫдлишата това не знаеме, но че дѣлата на Банова, еж исключително срѣщу наследници на умрѣли дебитори, това можеме да утвѣдиме. Всички вѣрват въ лжливостта на тѣзи полици, но не знаеме кое е станало причина да стоятъ дѣлата му още така въ сѫдътъ.

Отъ Сомовитъ ни пиштъ, че нѣкой си гољемци отъ Никополь и Свищовъ полагали гољми усилия да се унищожи направената отъ г. Бѣлгарова желѣзопътна линия Плѣвѣн—Сомовитъ защото тя причинила, щото много селяни отъ окръзите: Плѣвенски, Вратчански и Ловчански да изнасятъ житата си прѣзъ Сомовитъ а не прѣзъ Свищовъ и Никополь. Доисника ни, обаче, не вѣрва, че това тѣхно желание ще биде послушано отъ нѣкого, защото гољмата полза отъ тази линия е очевидна и никой не ще посѣgne да я унищожава.

Б. Р. И ние ще се присъединиме къмъ това спрѣвѣдливо заявление. Свищовци никога не ще се примѣрятъ не само за Сомовитъ, но и за Никополь. Отъ освобождението и до сега не можеме да се направи Плѣвенъ—Никополското шоссе. Шоссето Плѣвѣн—Сомовитъ, което е свѣршило има толкова години до с. Комарово, остава до Сомовитъ още нѣколко километра за тѣхъ и не помислютъ. Нима това е благопожелание за развитие на търговията? Сомовитъ е пунктъ, който никога не ще може да се унищожи, защото самата търговия—мѣстоположението, поставихъ този пунктъ да заеме тона търговско положение.

Бактериологически институтъ въ София.

Овь 1 октомври т. г. се откри въ София (ул. Пиротска) бактериологически институтъ, въ който ще се лѣкуватъ хора ухапани отъ бѣсни животни по методата на Пастиора. Лѣкуването ще става безплатно и амбулаторно. Министерството на вѫтрѣшните работи, съ едно окръжно, съобщава на надлежните власти, че за напрѣдътъ ухапани са лѣкуватъ хора отъ бѣсни животни ще се испращатъ на лѣкуване въ София, на срѣдства на окръжните съвѣти. Болниятъ трѣбва да донасятъ съ себе си свѣденията за датата на ухапването, свидѣтелство за констатиране бѣсътъ у животното и др. свѣдения. — Съ това се испълва една празнота въ нашето санитарно вѣдомство, която се осъщаше отдавна и удовлетворение на която ще се посрѣднице най-съчувственно.

Списъкъ

за

Рѣшенията на Плѣвенски окр. съвѣтъ отъ I-а му рѣдовна Септемврийска сессия прѣзъ 1897 година.

(Продължение отъ 36 брой).

35) По вземане рѣшение да се прѣвидятъ сумми въ бюджетитъ на нѣкой по голѣми общини въ окръжието, за построяване на конюшни за жребцитъ, които ще се испращатъ отъ дѣржавни складъ за жребци и ремонтно депо край г. Плѣвенъ прѣзъ съвокупителниятъ сезонъ.

36) По прѣвидената сума въ окр. бюд-

те съ противорѣчие. Азъ съмъ прѣдписанъ доволно силно подкрепително срѣдство, и ако то подѣйствува, азъ ся надѣвамъ да я заваря утре въ тѣрдъ добро състояние.

Съ тия думи той ся поклонилъ, и оставилъ растрошената майка не много успокоена.

Врѣмето въ този моментъ станало по несносно, и Доктора дихалъ съ пълни гърди отъ удоволствие, когато той най-сетне стигналъ до своята къща, и си истърсиълъ снега отъ краката, подѣлъ стъпалата и когато ся готвилъ да отвари вратата, въ другъ кракътъ му ся прѣпиналъ въ единъ предмѣтъ не ясенъ; — какво ли ще е това гдѣто лѣжи на върха на стъпалата, Боже праведний, прѣдмѣта ся разшавалъ, то било живо.

На тебе, извикаль Доктора, азъ отдавна прѣвиждахъ, че извѣстни не храни майковци които живѣятъ съ своето хазайство, ще ми довлекътъ нѣкой пѣтъ подобенъ подаръкъ. Що да права сега съ тоя любектъ? Едноврѣменно приглѣдахъ изначало, на какво ли прилича, да ли е той? или тя?

Доктора ся понавель, простираль рѣжата си, и написалъ нѣщо мањато и дѣлуресто.

Господи Помилуй! това да ли е дѣте, или ще да е куче? Клекналъ малко доктора, и ся измѣлъ, като съглѣдалъ да е заклѣтъ вракъ куче. — Каждъ сега да го дѣна: Неможа азъ въ та-кава ношъ да го изхвърля на улицата, той осто-роожно побутналъ миномето животно съ дрѣжката на умбрелата си.

жетъ за 1898 г., която да се употреби за набавянието Плѣв. Окр. съ карнобатски овце, кочове и бикове за подобряване рассата въ Плѣв. окръжие. —

37) По отцѣпванието с. Върбица Плѣвенска околия, отъ Гривишката с. община и образуванието на самостоятелна такава. — Рѣшено.

38) По отцѣпванието на с. Руци Луков. околия, отъ Радомирската сел. община и образуванието на самостоятелна такава. — Рѣшено.

39) По сливанието на с. с. Комарево и Злокучени Плѣв. околия, въ едно и оставяне за напрѣдътъ да носятъ наименование „Комарево—Злокученска с. община“. — Рѣшено.

40) По опрѣдѣляване дневниятъ рѣдъ.

41) Откриване засѣдането, прочитане и приемане протоколъ № 6 отъ 15/IX т. г.

42) По вземане рѣшение за съобщаване на разните центрове съ новите посете въ Плѣв. окръжие съ новостроящата се желѣзно-пътна линия (отложено за другото засѣдане). . . .

43) По писмото на Плѣв. Дѣржавна I кл. Болнина № 1016, съ което моли окр. съвѣтъ да вземе рѣшение за заграждането на болницата и снабдяванието и съ вода. — Отложено.

44) По отнемане степендията на окр. степендиянъ по мѣдицината въ гр. Момпилие Цв. Куневъ и въстановяване степендията на бившиятъ степендиянъ по ветеринарството. — Т. Маждраковъ 1800 л. — Рѣшено.

45) По заявлението на Плѣв. жит. Тодоръ Манговъ за помощъ. Оставено безпослѣдствие.

46) По въпроса внесенъ отъ Плѣв. окр. съвѣтъ, съ което иска, да се рѣши окончателно въпроса за останалата сума, отъ послѣдниятъ внось на сума 3291 лева 66 ст; отъ бившиятъ наематели на Плѣв. окр. Съръ-Пазарь Цв. Карапановъ и Михаъл Юрдановъ. — Рѣшено.

47) Прочитане телеграммата на окр. съвѣтъ отъ Евксиноградъ, получена въ отговоръ на поздравителната телеграмма на съвѣта до Н. Ц. Височество по случай тезоименниятъ денъ. —

48) Отлагане засѣдането на окр. съвѣтъ за единъ денъ т. е. 12 того.

49) Опрѣдѣляване дневниятъ рѣдъ.

50) Откриване засѣдането, прочитането и приеманието протоколъ № 7 отъ VI засѣдане на съвѣта. —

51) По залесяване съ гора, съгласно чл. 3 и 4 отъ „закона за горите“, едно пространство отъ 2800 декара, въ с. с. на Плѣв. околия, а именно: с. Дол.-Дѣбникъ съ 500 декара, с. с. Дол. и Гор. митрополия 200 декара и др. — Отпустнато 250 лева. — Рѣшено.

52) По въпроса внесенъ отъ Плѣв. окр. съвѣтъ за прѣдвиждание въ бюджетитъ на с. община на Плѣв. окръжие, сумми за по единъ кантонеръ, които ще бѫдатъ подъ надзор на окр. при комиссията инженеръ, за поправката на окр. посете прѣзъ 1898 год. — Рѣшено.

53) Отлагане на нѣкой въпроси за идущето засѣдане. . . .

Но вмѣсто ожиданното лаене и виѣне, раздало ся човѣшки гласъ, който като, че отговарялъ на причиненото му беспокойство не въ особено приятно изражение.

Доктора оплашено дрѣпналъ ся два шага назадъ, слѣдъ като ся поукопитиль хваналъ неизвестия съ едната си рѣка, а съ другата отвориълъ вратата и пощадилъ измокренния си гость въ коридора къмъ ламбата. — Той видѣлъ масса дрици, между които изнчика фигура, Дѣте, на възрастъ около 8 годишно, необикновенно изнурено досъжаление, Чрезвичайно въ комическо положение, дѣтето отмѣтнало назадъ мокритъ си косми и поглѣдало на Доктора съ тѣрдъ жаловитъ поглѣдъ, и съ мълчливо ожидане врѣхъ това което има за напрѣдъ да става. —

Но? запиталъ напредъ Доктора. —

Но що? отговорило момченцето съ пълно хланднокрѣвие.

Ти какво тѣрсишъ тукъ прѣдъ моятъ вратъ? запиталъ го Доктора. —

Това което азъ тѣрса положително непрѣставлява самъ по себеси основание за обвинение въ какво не би прѣстъпление отговорило момченцето съ изумителенъ бистъръ и рѣзъкъ тонъ. Може само да мя обвините въ това, че съмъ нарушилъ полицейския правила и постановления, а друго нищо.

Такива думи ся ся показали на Доктора тѣрдъ смѣши, той ся расмѣлъ и попиталъ. —

54) Опрѣдѣление на дневниятъ рѣдъ (приеманието).

55) Отлаганието засѣдането на окр. съвѣтъ за 16 Септемврий т. г.

56) Опрѣдѣляване дневниятъ рѣдъ. —

57) Откриванието засѣдането на окр. съвѣтъ прочитане и приемане протоколъ № 8 отъ 13/IX т. г.

58) По избиране една комиссия изъ мѣжду членовете на Плѣв. окр. съвѣтъ за провѣряване смѣтките на бившата окр. пост. комиссия. — 59) По вземане рѣшение за отпечатване протоколитъ на Плѣв. окр. съвѣтъ отъ I-та му рѣдовна Септемврийска сесия на и. г., въ 1000 экземпляра. — Прѣвиден 1000 лева.

60) По заявлението на Тинко Митовъ отъ с. Луковитъ ученикъ, съ което моли окр. съвѣтъ да му отпустне една помошъ да слѣдва образоването си. — Ако прѣдстави добро свид. отпуска му се 120 л.

61) По заявлението на Петър Ивановъ отъ с. Долни-Дѣбникъ, Плѣв. околия ученикъ съ което моли окр. съвѣтъ да му отпустне една помошъ да слѣдва образоването си. — Прѣвидено 60 лева.

(Слѣдва).

ИЗЪ ДОПИСКИТЕ НИ Ловечъ.

До Почетаемата Редакция на в. „Плѣвенски Гласъ“.

(Продължение отъ 35 брой).

Миналата година Г-нъ Никифоровъ съ една компания отъ нѣколко души построи валцовъ воденица вънъ отъ града. Отъ послѣдниятъ наводнение тази воденица се събори, като причини на стопанетъ ѹ значителни загуби. За да я построи на сѫщото място стана не възможно, защото течението на рѣката се отправи прѣзъ самото здание; трѣбаше слѣдователно да тѣрси друго място за построяването ѹ. Слѣдъ съвѣщане съ своите другари, Г-нъ Никифоровъ се обѣрна съ прошание къмъ общинския ни съвѣтъ да иска да му се позволи да построи валцовата си воденица на мястото на старата своя, като имъ се отпустне водата срѣщу известно възнаграждение. Общинския ни съвѣтъ въ едно отъ засѣданятията си (прот. № 28, стр. III отъ 30 Май т. г.), като разглѣда прошението на Никифорова, рѣши да имъ се отстѫпи бента и воденичната вада подъ условие, ако Никифоровъ върне на общината зетите отъ него 25 хиляди лева заедно съ лихвите имъ. Въ отговоръ на това постановление отъ съвѣта тѣ отговориха, че немогатъ да дадатъ по вече отъ 10 хиляди лева прѣдъ видъ на загубите, които ся притръгнали при събарянието на водѣницата имъ отъ наводнението. Общинския съвѣтъ пѣкъ, като прѣдполагаше, че тѣ не ще могатъ да намѣрятъ по удобно място отъ това, настояваше на своето рѣшение. Компанията, като направи своите си смѣтки и намѣръ, че не ѹ е износно да плати една такава крумна сума. рѣшава да построи воденицата си на „Кюше дер-

Кажу за Бога, Дяволъ да та земе, що си ти, и Какъвъ си?

Да бѣхъ азъ на Ваше мясо не бихъ Витъ ругалъ, въразило му момченцето съ неподържателна комическа важност, това Вамъ е неприлично. —

Ти си съвѣршено правъ, приятелю, но при все това азъ та моля да ми кажишъ какъвъ си ти? и какъ ти викатъ? —

Неще-ли ви бѫде угодно понапрѣдъ Вит да раскажете това за себе си?

Съ голѣмо удоволствие отговориъл Доктора, когото тѣръ сѣвѣна все повече, и повече забавлявалъ. Азъ съмъ практикующъ Лѣкаръ „Докторъ О.“ — Слушалъ ли си ти нѣкой пѣтъ за мене? —

Немога си припомнъ, казало дѣтенцето. —

Но? ами тебе какъ та казватъ? —

У мене нѣма такъвъ громъкъ титулъ както у васъ, мене ма викатъ просто Франго. —

Франго, а послѣ? —

Послѣ що? и азъ добре незнай. —

При съвѣршаване на разговора, Доктора отвориъл вратата на Готварницата въвърътъ тамъ измокрения и измръзналъ гость, който като съглѣдалъ огъна подъ камината искрещаълъ отъ радостъ примѣна ся край огъна и ся

мени" (бивша воденица на мѣстния гражданинъ А. Т. Кунчевъ, която тѣ бѣха купили още мината година). Това мѣсто се намира вънъ отъ града почти визави съ онова, гдѣто бѣ построена съборената имъ воденица. Общинския съвѣтъ, като вижда, че тѣ почватъ да принескатъ материала на това мѣсто и захващатъ постройката, остроява да влѣзе на ново въ прѣговоръ съ компанията, за да не испустне да стане построяването на валцовата воденица вънъ отъ градътъ по тия съображенія: Ако се построи на мѣстото на старата Никифорова, която е край градътъ втрѣ отъ барьерния пунктъ, за града ще има слѣдущата не оспорима полза: смѣтката е, че тая воденица, която мѣли годишно приблизително 200 хиляди кофи, ще принася на доходъ награда най-малко 4-5 хиляди лева отъ бариера и отъ право за мѣрение на хранитѣ. Съ построяването ѹ тамъ може спрѣдливо да се прѣдполага, че градските мѣста около нея постепенно ще се населятъ и добиятъ много по висока цѣна отъ колкото сега се продаватъ, защото тамъ ще се образува едно доста голѣмо движение съ износа и вноса на хранитѣ, а при това тамъ е и съръ-пазаръ и пазаръ на дѣрвения за строене материалъ. При прѣкарането на воденичната вода на една страна прѣзъ градската скотобойна, гдѣто непрѣмѣнно трѣбова да мине, ще я направи отъ прѣвитѣ въ хигиеническо отношение скотобойни въ България, защото ще бѫде поставена между двѣ води. Въобще построяването на валцовата воденица на това мѣсто и въ много други отношения е отъ голѣма полза за града. Ето защо общинския съвѣтъ рѣши даже да направи и значителна отстѣнка отъ опрѣдѣленото възнаграждение само и само да ги съгласи да построятъ воденицата въ града. Прѣговоритѣ отъ ново се почнаха и най-сетиѣ се додѣ до съгласие да платятъ 15 хиляди лева на общината, като направятъ бента не по вече отъ 50 с. м. високъ.

(Слѣдва)

За Г-на Редактора на в. „Плѣвенски Глас“ въ г. Плѣвен.

Наврѣменни „Свобода“, „Народни Права“ и „Социалистъ“ обичатъ да позакачтѣ моета скромна личностъ, „Бдителъ“, който се издва въ града Ви, виждамъ, че е направилъ сѫщото въ броя си отъ 1 того. Отъ една страна многото (прѣтрупана работа), съ която съмъ бивалъ занятъ, не ми е давала възможность, да отговарямъ на блудкавитѣ закчки и нападения, драскани и пускани по адреса ми, а отъ друга — прѣоблащащето мнѣніе, че кактвото се въобще драпи въ журнолитѣ на съединената опозиция, е **Дѣртата лжжа**, ме е карало да гледамъ прѣзъ прѣсти сичко драскано, относяще се до мѣне. Обаче сега, при сичко, че врѣмето ми е скжпо и прѣскажо, рѣшихъ да отговоря на драскачите въ разнитѣ подобни пасквили, които въ Никополь носятъ призовицата „лудетина“, та тоя ми отговоръ да служи и на „Свобода“ и на „Народни Права“ и на „Социалистъ“ и на „Бдителъ“ и на сички, които ги сърби гърбътъ.

I. Азъ несъмъ консерваторъ, нито русофилъ, защото въ България консерватори нѣма вече, русофили (отъ боята на браншнитѣ (сѫщо има **народници**, отъ които съмъ и азъ. Тѣхното вѣроятно погрѣща п това: да почитаме своята освободителка).

II Не съмъ се напивалъ, защото ако и да искамъ понѣкога да пия, рѣдъ не мога да найдамъ, отъ постояннитѣ напивания на тукашните дрѣскачи въ опозиционните пасквили, които дѣнемъ и нощемъ носятъ въ тѣрбуха си, като итальянски гайди, по нѣколко килограмма спиртъ.

III. Не въ градската градина, а при домугъ ми бѣхъ нападнатъ отъ една шайка, нагласена отъ **либерала-радославистъ** Чорбаджиевъ, която гърмя върху ми съ пушки, но неможи да ме убие. Друга една вѣчерь сѫщия Чорбаджиевъ съ свойтѣ аркадаши — сараоши, ме нападна срѣдъ улицата, но пакъ бидохъ избавенъ. Трета една вѣчерь подпоручикъ Лѣсовъ (сега поручикъ), отъ граничната стража, блокира кафенето на Коста Огненовъ съ въоружени войници, но пакъ за голѣмо нещастие на опозицията, бидохъ чудесно спасенъ. На 5-ти того прѣзъ нощта, близо до градската градина, сѫщия Лѣсовъ (като съобщавамъ тия два прѣскрбни факти, далекъ е отъ мене мисълта да обиждамъ нашето офицерство. Азъ имамъ сумма офицери отъ разенъ чинъ приятели и познайници, които винаги, ако и да сѫ имали разни свои лични убѣждния, сѫ ми прави-

ли такова величествено впечатление съ своя ка-валеризъмъ, та още неможи и на да ли можи да ги забравя. Тия господи азъ съмъ дѣлбоко уважава-валъ и ще уважавамъ. Обаче Лѣсовъ не е отъ тѣхъ. Той е, види се, **единичкото и рѣдкото ис-ключение** мѣжду хиляди г. г. офицери, стоящи на висотата на положението си, уважавани и обича-чани отъ съкого. Но какъ аслѣ може да бѫде истинско олицетворение на офицерството, когато, гдѣто сѣдне и стане, съ когото и да се срѣщне, първата му работа ще бѫде, да се прѣпоръча, че е **социалистъ** — Енгелсовъ и Марковъ послѣдо-вателъ!) съ гола шапка въ ржка и учителя Чор-бановъ (една тѣмна личностъ) съ дѣрво, ме го-ниха, но благодарение на пожарната команда, би-дохъ спасенъ. Нѣкога отъ тия посягания върху живота ми сѫ констатирани отъ административни-тѣ и сѫдебните власти, които на скоро ще произнесятъ своите присъди, а за нѣкоги направилъ съмъ вѣче ниждните стѣнки да се констатиратъ.

IV. Никой путь не съмъ дирѣлъ защитата на полицията (шефътъ на която у насъ покрови-телствува сѫмъ опозицията), защото азъ не съмъ такъвъ поплювко, за да не можи да плюйна на ржѣтъ си, за да дѣржа самъ въ респектъ вага-бонтигъ. Единъ свободенъ гражданинъ въ сво-бодна България, не трѣбва да дари туку така на вѣтъра и за нищо и никакво живота си, а трѣбва скжпо да го даде — съ добра цѣна.

V. Че на опозицията се иска моето конеч-но прѣмахване, това азъ знамъ, но знае го и цѣлия градъ, но гелъ гелеймъ, както се изразяватъ напитѣ мюсюлмани, азъ непотрѣбувамъ отъ това, а чакамъ бодро и нападения и сичко. Защо? Защото у менъ има само една честностъ и едно мѣ-жество, които липсуватъ у опозиционните, въ замѣна, на които качества пѣкъ тѣ иматъ зияде пари да подкупуватъ убийци — факти отдавна вѣче констатирани отъ властите.

Въ заключение ще кажа още нѣколко думи пѣкъ за ми нѣкои, уважаеми приятели, които се радватъ на довѣрието на гражданинъ и околията, но които пѣкъ сега съ-тогисъ се позакачватъ въ „Социалистъ“, „Народни Права“ и „Свобода“. Думата ми е за тукашните граждани: Г-нъ Н. А. Мариновъ (народенъ прѣставителъ), Г-нъ К. Апо-столовъ (досегашъ кассиеръ на земл. кassa, а сега градски кметъ), Г-нъ Ап. Найденовъ (тѣр-говецъ), Хаджи Дервишъ и Хаджи Хлювъ (тѣр-говци) и др. и др., които не малко пихи сѫ служили за мезе въ устата на разни **перо-и алжов-ци**. Тия господи, съ неопетнено, нѣ съ бисерно реноме, седжътъ толкова високо въ очигъ на на-селението, та съ-каквитѣ сквернословия и пжлен-ни аларми, пускани по адреса имъ, неможътъ да ги опетнятъ или поне малко засѣгнатъ. Хората познаватъ и тѣхъ, па и сквернословците, та ко-гато прочетжътъ нѣщо писано за тѣхъ изъ опо-зиционните отрѣпки, взиматъ послѣднитѣ, за да си послужятъ съ тѣхъ въ (молїк изви-нение за въорожението изражено въ точките).

За сега това, а ако стане нужда да се обадя пакъ, ще кажа нѣщо повечко.

Никополь, 8 Октомври Съ оглично почитание:
1867 год. Кирилъ Г. К. Фитовски,

Б. Р. Ние имаме и други свѣдѣнія отъ Нико-поль, за Чорбаджиева и Лѣсова, но не сме желали да обнародваме, защото за първия не струва да хабиме книгата, а за втория, мислимъ, че има иначалство, къмъ когото Г. Фиковски ще направи много добрѣ ако се обѣрне. Нашитѣ офицери не бива да сѫ партизани а да си глѣдатъ работата. Офицера въ лице, което испѣ-нява политиката, а не да я ржковиди.

ОБЯВЛЕНИЯ ОТЪ СЪДЕБНИТЪ ПРИСТАВИ

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 8879

Извѣстявамъ че 31 день следъ последното дву-кратно обнародование настоящето въ мѣстній вѣстникъ ще се продава на публиченъ тѣргъ въ канцеларията ми въ гр. Плѣвенъ следующите недвижими имоти въ землището на с. Бохотъ.

1) Нива въ Бохотското землище местности Калето 10 декара и 7 ара при саседи: Ив. Пенчовъ, Василъ Мишовъ и общинска нива оцѣнена за 50 лева.

2) Нива сѫщото землище местности Ганчовъ мѣсто 4 декаръ при саседи: Дръ Ив. Чолакчи, Иванъ Панчовъ отъ две страни пихъ оцѣнена 30 лева.

3) Нива сѫщото землище местности подъ лозята 1 декаръ и три ара при съседи: Дръ Ив. Чолакчи, Иове Панчовъ пихъ оцѣнена за 20 лева.

Наддаванието ще почне отъ оцѣнката, имота е собственъ на Ив. Андоновъ отъ с. Бохотъ, не е заложенъ продава се за удовлетворение искатъ на Димо Петровъ отъ гр. Ловечъ отъ 71 левъ 75 ст.

Гр. Плѣвенъ, 10 Октомври 1897 год.

2—2 Пом. Съд. Приставъ: П. Д. Въловъ.

Печатница на Бр. Ст. Бояджиевъ — Плѣвенъ.

№ 8668

Извѣстявамъ, че 31 день отъ послѣдното двука-ратно обнародование настоящето въ мѣстній вѣстникъ ще се продава на публиченъ тѣргъ въ канцеларията ми въ гр. Плѣвенъ слѣдующите недвижими имоти, въ гр. Одѣрско-то землище. —

1) Една къща въ с. Одѣрне въ долната махла направена отъ керничъ подъ нея мааза, състояща отъ три отдѣления построена на дѣлъ 12 м. ширинъ 6 м. и височина 3 м. въ двора една сая и хамбаръ покри-та съ керми съ дворъ 6 декара, оцѣнена за 100 л.

2) Нива пожара 7 декара оцѣнена за 35 лева.
3) Нива къмъ цѣлините отъ 20 декара оц. 100 л.

4) Лозе шаварна отъ единъ декаръ 2 ара, оцѣ-нено за 10 лева.

Наддаванието ще почне отъ цѣната.
Имотътъ е собственъ на Цачо Петковъ отъ с. Одѣрне не заложенъ продава се за удовлетворение по искатъ на Никола Якимовъ отъ гр. Свищовъ отъ 620 лева лихви и разноски по испѣнителни листъ № 7404 отъ Свищовски Гр. Мир. Съдия. —

гр. Плѣвенъ въ Октомври 1897 год. 2—2
Дѣло № 723/97 год.
П. Съдебенъ Приставъ П. Д. Въловъ.

№ 8667

Извѣстявамъ, че 31 дѣнь слѣдъ двукаратно оби-родование настоящето въ мѣстній вѣстникъ ще се про-дава на публиченъ тѣргъ въ канцеларията ми въ гр. Плѣвенъ слѣдующите недвижими имоти. —

1) Една къща (Землянка) въ село Одѣрне въ долната махла, съ дворъ около 3 декара, оцѣнена за 50 лева.

Наддаванието ще почне отъ цѣната.
Имотътъ е собственъ на Цейчо, Иванъ, Петко и Косто Ангеловъ отъ с. Одѣрне не заложенъ продава се за удовлетворение искатъ на Никола Якимовъ отъ гр. Свищовъ отъ 139 лева 50 сг. лихви и разноски по испѣнителни листъ № 1814 отъ Плѣвенъ Мир. Съдия, —

гр. Плѣвенъ въ Октомври 1897 год.
Дѣло № 259/97 год.
П. Съдебенъ Приставъ П. Д. Въловъ 2—2

№ 8668

Извѣстявамъ, че слѣдъ двукаратно оби-родование настоящето въ мѣстній вѣстникъ ще се продава на публиченъ тѣргъ въ канцеларията ми въ гр. Плѣвенъ слѣдующите недвижими имоти. —

1) Една къща (конторъ) въ с. Одѣрне, въ „Сре-дната махла“ направена въ землята покрита съ прѣсть и слама съ дворъ 4 декара оцѣнена за 500 лева.

Наддаванието ще почне отъ цѣната.
Имотътъ е собственъ на Бочо Рачовъ отъ с. Одѣрне не заложенъ продава се за удовлетворение по искатъ на Цвѣтко Коновъ отъ с. Одѣрне отъ 880 л., по испѣнителни листъ № 3352 отъ Плѣвенъ Ок. Мир. Съдия.

гр. Плѣвенъ, 6 Октомври 1897 год.
Дѣло № 170/96 год.
П. Съдебенъ Приставъ П. Д. Въловъ 2—2

№ 6922

Извѣстявамъ, че подиръ 31 день отъ послѣдното двукаратно оби-родование настоящето въ „мѣстній вѣстникъ“ ще се продава на публиченъ тѣргъ въ канцеларията ми въ гр. Плѣвенъ слѣдующите недвижими имоти:

1) Дворъ въ сел. 1 декаръ оцѣненъ за 100 л.

2) Нива „Задъ Лоз.“ 6 декара оцѣнена за 30 л.

3) Нива „Умата“ 4²/₁₀ дек. оцѣнена за 20 л.

4) „Лозенъ долъ“ 6 дек. оцѣнена за 30 л.

5) „Задъ лозята“ 3³/₁₀ дек. оц. за 16-20 л.

6) „Равнището“ 7 декара оцѣнена за 35 л.

7) „“ 5 декара оцѣнена за 25 л.

8) Лив. „Срѣчукалица“ 4¹/₁₀ дек. оцѣн. за 41 л.

9) „“ 3 дек. оцѣнено за 30 л.

10) Лозе „въ осойто“ 1¹/₂ дек. оцѣн. за 15 л.

11) Бранице „Свинетѣ“ 3 дек. оцѣнено за